

De Kritieke Toestand van de Wereld - Wat is De Blauwdruk voor Vrede?

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Het Internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Meer informatie:
www.islamnu.nl

Op zaterdag 9 maart 2024 sprak het internationale hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa, Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad (moge Allah Zijn Helper zijn) tijdens het nationale vredessymposium 2024 van het Verenigd Koninkrijk. In zijn toespraak behandelde hij de huidige toestand in de wereld, waarbij hij met name het gevaar voor een dreigende oorlog benadrukte, en verder waardevolle richtlijnen gaf. De toespraak omvatte ook essentiële richtlijnen voor het vergroten van het bewustzijn betreffende de gevaren van oorlog en de catastrofale gevolgen ervan, evenals strategieën om dit te voorkomen.

Het internationale hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa, Hazrat Mirza Masroor Ahmad zei:

Bismillahir Rahmanir Raheem – in de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

Alle geachte gasten, *assalamu alaikum wa rahmatullahi wa barakatuhu* – vrede en de zegeningen van Allah zij met u allen.

Vandaag zijn we opnieuw samengekomen voor dit evenement, georganiseerd door de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, om te discussiëren en te overdenken hoe we verdeeldheid in de samenleving kunnen overbruggen en echte vrede in de wereld kunnen vestigen.

Meer dan twee decennia van waarschuwing

Al meer dan twee decennia heb ik regeringen, politici en alle mensen aangespoord om hun rol te spelen bij het waarborgen van sociale cohesie binnen onze individuele samenlevingen en de vrede en harmonie in de wereld. Ik heb mijn mening gegeven over hoe we een eind kunnen maken aan alle vormen van oorlogvoering, of het nu conflicten zijn die valselijk worden gevoerd in naam van religie, of die openlijk geopolitiek zijn. Ik heb niet alleen gesproken over de dringende noodzaak om oorlogen tussen naties te beëindigen, maar ook om de frustraties die lokaal binnen gemeenschappen bestaan, aan te pakken en te streven naar vrede in die landen waar burgeroorlogen of interne geschillen ontstaan. Zeker, de geschiedenis leert ons dat interne conflicten kunnen uitmonden in regionale oorlogen, vaak aangewakkerd

door de inmenging en invloed van externe machten die om hun belangen te dienen instabiliteit en verdeeldheid in andere landen veroorzaken.

In de afgelopen decennia hebben we de verwoestende gevolgen van dergelijke inmengingen gezien in landen als Koeweit, Irak, Syrië en Soedan. Bovenal heb ik herhaaldelijk gewaarschuwd dat de onrechtvaardige beleidsmaatregelen van de grote machten en de oneerlijke politieke, juridische en economische systemen die in grote delen van de wereld gangbaar zijn, een steeds grotere golf van ongelijkheid op gang heeft gebracht, en die op haar beurt wereldwijde instabiliteit en onveiligheid aanwakkert.

In de loop der jaren hebben politici, intellectuelen of leden van het publiek in het algemeen ingestemd met mijn bewering dat we moeten streven naar vrede. Velen gaven echter ook hun mening, rechtstreeks of indirect, dat ik het bij het verkeerde eind had te geloven dat bestaande conflicten mogelijkerwijs zouden kunnen escaleren tot een wereldoorlog, en zelfs het gebruik van kernwapens zouden kunnen aanwakkeren. Velen beschouwden dit als onnodig pessimistisch. Lange tijd waren zelfs degenen die nauw betrokken waren bij mondiale aangelegenheden, zoals politici, buitenlandse beleidsjournalisten of analisten, het niet met mij eens, hetzij vanwege hun idealisme en verlangen om door een roze bril naar de wereld te kijken, hetzij misschien vanwege een onvermogen om lessen te leren uit de geschiedenis. Ze leken de steeds groter wordende scheuren die de afgelopen decennia zijn ontstaan in de internationale betrekkingen, te negeren. Misschien wilden ze gewoonweg de realiteit niet accepteren van wat

hen recht in het gezicht staarde. Zoals men zegt: onwetendheid is een zegen.

Toch, nu er oorlogen woeden hier in Europa, het Midden-Oosten en elders, slaan vandaag velen van deze zelfde mensen alarm, waarbij ze waarschuwen voor een wereldoorlog waarin kernwapens zouden kunnen worden gebruikt om een onvoorstelbare verwoesting aan te richten in de wereld. Ondanks dit bewuste besef lijken velen nog steeds niet bereid te zijn te overwegen wat er moet worden gedaan om deze conflicten te beëindigen en blijft men terughoudend om te luisteren naar de oprechte stemmen voor vrede die in de wereld weerklinken. Terwijl ik nadacht over het evenement van vandaag, vroeg ik me gezien deze situatie af of het überhaupt wel zin had om hier opnieuw bijeen te komen. Wat was het nut voor ons om te spreken over vrede en gerechtigheid als degenen met de macht en het vermogen om verandering te beïnvloeden, vastbesloten waren om niet naar ons te luisteren? De harde realiteit is dat zelfs die instellingen die zijn opgericht met als voornaamste doel de vrede en veiligheid van de wereld te handhaven, steeds meer irrelevant worden.

De verlamme effecten van het vetorecht in de Verenigde Naties

De Verenigde Naties bijvoorbeeld is een zwak en bijna machteloos orgaan geworden waar een paar dominante naties alle macht hebben en gemakkelijk de opvattingen van de meerderheid negeren. In plaats van elk vraagstuk te beslissen op basis van feiten en verdiensten, hebben naties allianties gevormd en stemmen ze overeenkomstig hun eigen belangen. Uiteindelijk worden kritische beslissingen genomen

door een paar bevoorrechte naties in wier handen het vetorecht rust. In plaats van trouw de zaak van vrede en gerechtigheid te dienen, hanteren ze hun veto als een troefkaart daar waar ook hun bekrompen belangen worden bedreigd, ongeacht het feit of hun beslissing de vrede en welvaart van andere naties verbrijzelt en leidt tot de dood en vernietiging van tientallen onschuldige mensen. Laat het dus duidelijk zijn dat waar een vetorecht bestaat, de weegschaal van gerechtigheid nooit in evenwicht kan zijn. Ondanks deze reserves, realiseerde ik me niettemin dat ik deze kans moest benutten om te spreken, omdat de Islam leert dat moslims nooit mogen wankelen in het streven naar vrede. Het leert ons de waarheid te spreken, zodat wanneer we voor Allah de Almachtige verantwoordelijk worden gehouden, een gelovige oprecht kan beweren dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om Zijn schepping te redden van vernietiging.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap streeft naar vrede en gerechtigheid

Verder heeft de Heilige Profeet van de Islam (vrede zij met hem) verklaard dat het de grootste vorm van jihad - een term die consequent verkeerd wordt begrepen en verkeerd wordt voorgesteld - is om waarheidsgetrouw en moedig te spreken tot de leiders, vooral degenen die hardvochtig, onrechtvaardig en wreed zijn. Zeker, als zwakkere naties of individuen, zoals ikzelf, die geen politieke banden hebben, zich proberen uit te spreken, wordt dit zelden gewaardeerd, en zij die dat wel doen, kunnen moeilijkheden ondervinden of het risico lopen op sancties. Desondanks zal de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, gebaseerd op de leer van de Islam, zich altijd blijven inzetten voor de

zaak van de vrede en opkomen voor de rechten van hen die machteloos zijn en de slachtoffers van onrechtvaardigheid. Met de wil van God zullen we voortdurend ons best doen om de middelen die we hebben aan te wenden om degenen die binnen ons bereik zijn te beïnvloeden, of dit nu politici, beleidsmakers, intellectuelen of anderen zijn, om vrede in de wereld tot stand te brengen. Inderdaad zijn sommigen van u wellicht op de hoogte van de voortdurende inspanningen die onze gemeenschap levert om vrede te bevorderen en het lijden te verlichten van degenen die ernstige lichamelijke of emotionele pijn ondergaan.

Alle grote religies bevorderen vrede

En dus, na deze inleidende woorden, wil ik nu mijn gedachten delen over hoe vrede in de wereld tot stand kan worden gebracht. Wat religie betreft, geen van de stichters van de grote religies, of het nu de Profeet Jezus (vrede zij met hem), de Profeet Mozes (vrede zij met hem), of andere profeten van God waren, noch de stichter van de Islam, de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem), leerden ooit hun volgelingen om de vrede van de samenleving te veronachtzamen en tot onrechtvaardigheid of tot agressie over te gaan. Hoewel het waar is dat ze onder bepaalde extreme omstandigheden het gebruik van beperkt geweld toestonden, werd dit altijd alleen uitgeoefend met de intentie om oorlog en onderdrukking te beëindigen. Wat Islam betreft, de naam betekent letterlijk vrede, en elk aspect van zijn leer weerspiegelt deze naam. Bijvoorbeeld, in hoofdstuk 42, vers 41 van de Heilige Koran, gebiedt Allah de Almachtige dat wanneer een persoon of een natie onrecht is aangedaan, zij nooit buitenproportioneel moeten reageren of op zoek gaan naar wraak. Verder zegt Allah

dat het beter is om te vergeven als dit tot hervorming kan leiden. Hoofdstuk 49, vers 10 van de Heilige Koran zegt dat als twee naties in oorlog zijn, neutrale partijen tussen hen moeten bemiddelen en moeten streven naar het vestigen van vrede op basis van de beginselen van rechtvaardigheid en gelijkheid. Als, nadat ze zich hebben verzoend, één partij de voorwaarden van de overeenkomst schendt en opnieuw overgaat tot oorlogvoering, moeten andere naties krachtig en verenigd optreden tegen de agressor totdat deze stopt met zijn agressieve gedrag. Zodra dit stopt, moeten ook de andere naties stoppen met het gebruik van geweld.

Bouwen aan duurzame vrede is gebaseerd op rechtvaardigheid

Het doel moet altijd blijven om duurzame vrede te creëren, gebaseerd op rechtvaardigheid. Het mag niet zo zijn dat een derde partij profiteert van de kwetsbaarheid van de strijdende partijen door hun rechten te ontnemen ten gunste van zijn eigen belang. Als dit principe zou worden nageleefd bij de Verenigde Naties en andere relevante organen, zouden conflicten veel vriendschappelijker en sneller worden opgelost. Echter, het vestigen van een ware vrede zal onmogelijk blijven zolang naties, rechtstreeks of via hun machtige bondgenoten, een vetorecht kunnen gebruiken. Helaas lijkt het lot van de Verenigde Naties, vanwege het inherente gebrek aan rechtvaardigheid, dat van zijn mislukte voorganger, de Volkenbond, te weerspiegelen. En als het internationale rechtssysteem, hoe zwak het ook is, volledig instort, zullen de daaruit voortvloeiende anarchie en vernietiging ons begrip te boven gaan. Hoewel er talloze conflicten in de wereld plaatsvinden, zijn de meest dringende en gevaarlijke die tussen Israël en Hamas en de voortdurende oorlog tussen Rusland en

Oekraïne. Sommige mensen geloven misschien dat het conflict tussen Israël en Palestina een religieuze oorlog is. Echter, in werkelijkheid is het een geopolitiek en territoriaal conflict. Wat betreft de oorlog in Oekraïne: dit is heel duidelijk een geopolitieke oorlog die wordt gevoerd om territoriale redenen.

Ik geloof stellig dat er maar één manier is om deze oorlogen te beëindigen: door ervoor te zorgen dat rechtvaardigheid zegeviert en dat alle overeenkomsten gebaseerd zijn op rechtvaardigheid in plaats van wat het beste is voor de belangen van externe machten. Anders hebben de Verenigde Naties of het internationaal recht geen enkel nut, en zal de enige regel die gewicht zal hebben, de regel zijn die "het recht van de sterkste" benadrukt. Wat betreft de oorlog in Oekraïne heeft Rusland een vetorecht in de Veiligheidsraad van de VN, terwijl, in feite, Oekraïne er ook een heeft op grond van zijn alliantie met die westerse landen die permanent lid zijn van de Veiligheidsraad. Hoe kan er een akkoord worden bereikt als beide partijen effectief een veto kunnen uitspreken? Waarom zou een van beide partijen ook maar een millimeter willen bewegen als ze weten dat ze elk akkoord kunnen tegenhouden dat niet volledig in hun voordeel is? Wat er in Gaza gebeurt, hoewel zowel de Israëliërs als de Palestijnen hun medestanders hebben, is het vetorecht alleen gebruikt ten gunste van Israël, sinds de huidige oorlog enkele maanden geleden begon. Bijvoorbeeld, in februari stemden 13 van de 15 leden van de Veiligheidsraad van de VN voor een onmiddellijk staakt-het-vuren in Gaza, maar de Verenigde Staten gebruikten hun vetorecht, en de resolutie werd verworpen. Hoe kan er vrede worden gesticht wanneer de meerderheidsopvatting zo gemakkelijk terzijde wordt geschoven? Dat is geen

rechtvaardigheid, maar eerder een verwerping van democratie en het beginsel van gelijkheid.

De leerstellingen van de Islam benadrukken uitzonderlijke rechtvaardigheid

In tegenstelling tot deze door mensen gemaakte wetten benadrukt de leer van de Islam gerechtigheid in zo'n mate dat hoofdstuk 5, vers 9 van de Heilige Koran verklaart dat de vijandigheid van een natie of volk nooit iemand mag aanzetten om af te wijken van het pad van rechtvaardigheid en eerlijkheid. Het tonen van zulk een integriteit is dichterbij gerechtigheid. Zelfs niet-religieuze mensen zullen zeker de wijsheid en het voordeel erkennen van het aannemen van deze voortreffelijke standaard van gerechtigheid. Tegelijkertijd vraagt u zich misschien af waarom, als de leer van de Islam is zoals ik beschrijf, vaak wordt beweerd dat de Islam een extremistische religie is. Inderdaad is dit debat de afgelopen dagen weer naar voren gekomen vanwege opruiende en misleidende opmerkingen van bepaalde politici. In dit opzicht moet het categorisch duidelijk zijn dat de oorlogen en veldslagen gevoerd door de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem) en zijn Rechtgeleide Opvolgers volledig defensief waren. De Heilige Koran stond het de moslims alleen toe om terug te vechten als laatste redmiddel nadat ze meedogenloos waren aangevallen door de tegenstanders van de Islam en jarenlang het slachtoffer waren geweest van voortdurende vervolging. Deze toestemming is vastgelegd in hoofdstuk 22, vers 40 van de Heilige Koran, waarin staat dat degenen die onrechtvaardig worden gedwongen tot oorlog, het recht hebben zichzelf te verdedigen omdat hun onrecht is aangedaan en

omdat zij het slachtoffer zijn van onderdrukking en vervolging. Bovendien verduidelijkt de Heilige Koran dat toestemming om terug te vechten niet alleen werd verleend om de Islam te verdedigen, maar om alle religies te verdedigen en de beginselen van vrijheid van geweten en vrijheid van geloof te verankeren. Zo verklaart Allah, de Almachtige, in het daaropvolgende vers dat als Hij degenen die overtreden niet zou stoppen door middel van anderen, dan zouden kerken, synagogen, tempels, moskeeën en alle andere plaatsen van aanbidding waar de naam van God vaak wordt uitgesproken, worden vernietigd. Daarom is het moslims opgedragen om alle religies en plaatsen van aanbidding te verdedigen en te beschermen in plaats van hun enig kwaad te berokkenen.

De regels van oorlogsvoering in de Islam zijn een les voor de moderne wereld

Bovendien, overal waar aan de voorwaarden voor defensieve oorlogen werd voldaan, waren de moslimlegers onderworpen aan strikte regels van de Heilige Profeet van de Islam (vrede zij met hem). Ten eerste verklaarde hij dat oorlogen nooit moeten worden gevoerd om persoonlijke belangen of belangen van derden te vervullen, om landen te veroveren, of om suprematie over anderen te vestigen. Het is Moslims alleen toegestaan om te vechten als oorlog tegen hen wordt gevoerd. In het geval van oorlog moeten andere naties zich verenigen om de agressor te stoppen. Zodra de agressor ophoudt geweld te gebruiken, moeten de andere naties onmiddellijk de oorlog beëindigen en streven naar een blijvende vrede. Bovendien verbood de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem) ten strengste om burgers als doelwit te kiezen, iets wat maar al te vaak voorkomt in de oorlogen

die in de moderne wereld worden gevoerd. Verder droeg hij moslims op om ervoor te zorgen dat de omvang van de oorlog zo beperkt mogelijk bleef. Alle vormen van escalatie of uitbreiding van de oorlog, zowel wat betreft grondgebied als middelen, moesten worden vermeden. Islam leert ook dat tenzij de tegenstander een plaats van aanbidding als militaire basis gebruikt, het niet is toegestaan om de heiligheid van een plaats van aanbidding te schenden door erin te vechten of zelfs in de buurt ervan. Het is ten strengste verboden om de plaatsen van aanbidding van de tegenstanders af te breken of te ontheiligen. Verder verbood de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem) de eerder gebruikelijke praktijk van het verminken van de lichamen van vijandelijke soldaten en gaf opdracht dat hun lichamen met zorg en respect moesten worden behandeld. Hij leerde ook dat geen enkele vorm van bedrog was toegestaan in oorlogsvoering. Zoals al uiteengezet, mochten vrouwen, kinderen, ouderen en andere onschuldige burgers nooit worden aangevallen. Op dezelfde manier mochten priesters, rabbijnen of andere religieuze leiders niet worden geschaad of verhinderd in het uitvoeren van hun religieuze plichten. De Heilige Profeet van de Islam (vrede zij met hem) verbood ook moslimsoldaten om tijdens oorlogen enige vorm van terreur of angst onder de algemene bevolking te veroorzaken. Sterker nog, alle niet-strijders en burgers moesten vriendelijk worden behandeld, en er mocht geen onrecht jegens hen plaatsvinden. Bovendien gaf hij opdracht dat moslimlegers geen bases of kampen mochten inrichten in steden of gebieden waar deze angst of ongemak zouden veroorzaken bij gewone burgers. Hij verklaarde dat tijdens gevechten soldaten hun tegenstanders niet in het gezicht mochten slaan en hen zo min mogelijk schade en ongemak moesten berokkenen. Als krijgsgevangenen werden gevangen, mochten ze niet worden gescheiden van

hun familieleden als zij ook gevangen zaten. Bovendien moest elke inspanning worden gedaan om het krijgsgevangenen comfortabel te maken, tot aan het punt dat hun comfort en behoeften boven die van de gevangennemer moesten worden gesteld. Als een moslim schuldig was aan enige vorm van wreedheid of hardheid jegens een krijgsgevangene, moest hij deze onmiddellijk vrijlaten als genoegdoening. Een andere instructie van de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem) was dat de vertegenwoordigers of gezanten van andere naties in hoog aanzien moesten worden gehouden, en eventuele fouten of onbeleefdheden van hun kant moesten worden genegeerd in het belang van vrede en harmonie. En dit zijn dus de basisregels van oorlog in de Islam, en de Heilige Profeet (vrede zij met hem) zei dat als een moslim deze principes schond, dit aantoonde dat ze niet vochten voor gerechtigheid, maar in plaats daarvan vochten om wreedheid te veroorzaken en uit eigenbelang. Elke moslimnatie en regering moet zich zonder twijfel houden aan deze islamitische leer. Ongeacht religie geloof ik ook dat als niet-moslimlanden deze principes zouden aannemen, zelfs als er oorlogen plaatsvonden, deze niet zouden leiden tot zulke diepgewortelde vijandigheden die generatie na generatie blijven bestaan. Dus alle landen die betrokken zijn bij oorlogvoering, zij het westerse landen, zij die vijandigheid koesteren jegens de islamitische wereld, of moslimlanden, moeten erkennen dat vrede alleen kan worden gevestigd als zij handelen volgens deze principes van oorlogvoering en conflictoplossing. Anders staan we op de rand van een catastrofale wereldoorlog die ongetwijfeld zal leiden tot immense niveaus van vernietiging en slachting die onze verbeeldingskracht ver te boven gaan.

Inzichten van Westerse academici

Zoals ik eerder al zei, komen nu veel mensen tot dezelfde conclusie. Bijvoorbeeld, professor Jeffrey Sachs, een zeer gerespecteerde econoom van de Columbia Universiteit, schrijft: "De wereld staat op de rand van een nucleaire catastrofe, voor een groot deel vanwege het falen van westerse politieke leiders om open te zijn over de oorzaken van de escalerende wereldwijde conflicten." Hij vervolgt: "Het onophoudelijke westerse verhaal dat het Westen nobel is, terwijl Rusland en China kwaadaardig zijn, is simplistisch en buitengewoon gevaarlijk. Het is een poging om de publieke opinie te manipuleren om niet te maken te krijgen met werkelijke en dringende diplomatie." Professor Sachs gaat verder: "Bovenal zouden Europese leiders in deze tijd van extreem gevaar moeten streven naar de ware bron van Europese veiligheid: niet de hegemonie van de VS, maar Europese veiligheidsregelingen die de legitieme veiligheidsbelangen van alle Europese landen respecteren, zeker inclusief Oekraïne, maar ook inclusief Rusland, dat zich blijft verzetten tegen NAVO-uitbreiding naar de Zwarte Zee. Op dit moment is diplomatie, niet militaire escalatie, de ware weg naar Europese en mondiale veiligheid." Verder is er veel geschreven of gesproken over de aanhoudende oorlog tussen Israël en Hamas en de ernstige humanitaire situatie in Gaza die dagelijks verslechtert. Tijdens een recent interview veroordeelde de Amerikaanse senator Bernie Sanders, zelf Joods, krachtig de acties van de Israëlische regering. Hij zei: "Wat Netanyahu en zijn rechtse regering nu het Palestijnse volk van Gaza aandoet, is onbeschrijflijk en onuitsprekelijk. Ik bedoel, we kijken naar 25-26 duizend mensen die al zijn gedood (dit was het cijfer toen hij werd geïnterviewd, thans is het aantal dit cijfer voorbijgegaan), waarvan twee derde vrouwen en kinderen

zijn. 65.000 Mensen zijn gewond geraakt. We zien dat 70% van de huizen in Gaza zijn beschadigd of vernietigd. We zien 1,8 miljoen mensen die uit hun huizen zijn verdreven, God weet waarheen." Senator Sanders vervolgde: "Op dit moment, en ik hoop dat iedereen dit hoort, kijk je naar de mogelijkheid van honderdduizenden kinderen die doodgaan van de honger, en wij, in de Verenigde Staten, zijn door onze financiële steun aan Israël, medeplichtig aan wat er gebeurt en ik zal in godsnaam geen stuiver meer geven aan de regering van Netanyahu om deze oorlog tegen het Palestijnse volk voort te zetten." Gevraagd of, en hoe, een akkoord kan worden bereikt in het Midden-Oosten, zei senator Sanders: "De geschiedenis van de regio is verschrikkelijk. Het gaat over de Holocaust, 6 miljoen Joden, het gaat over de verdrijving van honderdduizenden Palestijnen uit hun huizen, maar uiteindelijk hebben de Palestijnse mensen recht op een eigen land. Dus, we praten over een tweestatenoplossing." Naast de twee mensen die ik heb geciteerd, komen veel andere commentatoren nu tot dezelfde conclusie over de kritieke toestand van de wereld waarvoor ik al lang heb gewaarschuwd. Dit schept mij uiteraard geen genoegen. Integendeel, met heel mijn hart hoop en bid ik dat de wereld op tijd tot bezinning komt en een eind maakt aan de wreedheden en oorlogen die in de wereld plaatsvinden. Zeker, het is mijn mening dat er een volledig staakt-het-vuren moet komen tussen Israël en Hamas of Palestina, en ook in de oorlog tussen Rusland en Oekraïne. Daarna moeten alle leden van de internationale gemeenschap, in plaats van hun respectieve bondgenoten aan te moedigen tot verdere oorlogvoering, prioriteit geven aan het opvoeren van hulpverlening om degenen die wanhopig hulp nodig hebben te helpen, en zich richten op het tot stand brengen van een blijvende en vreedzame regeling.

Als we in plaats daarvan toekijken, en als deze oorlogen verder escaleren, zullen ontelbaar meer onschuldige levens verloren gaan, en ongetwijfeld zal dan de geschiedenis ons met verachting beoordelen als de schepper van onze eigen vernietiging en rampspoed.

Het redden van onze toekomstige generaties

En dus, ter conclusie, als we onze toekomstige generaties willen redden van de nadelige effecten van straling veroorzaakt door nucleaire oorlogsvoering, en als we ze willen vrijwaren van ontbering en wanhoop, en als we onszelf willen vrijwaren van hun vervloeking en weelagen, dan moeten we met spoed en met wijsheid handelen. Politieke leiders en degenen die toegang hebben tot beleidsmakers, moeten een langetermijnvisie voor wat het beste is voor de mensheid ontwikkelen, in plaats van verblind te worden door een egoïstisch verlangen om hun superioriteit over anderen te laten gelden. We moeten de handen ineenslaan, nationale, politieke en andere belangen terzijde schuiven ten behoeve van het algemeen welzijn van de mensheid en ervoor zorgen dat we een welvarende wereld achterlaten voor onze toekomstige generaties. Het is noodzakelijk dat we al onze energie en inspanningen richten op het vestigen van ware vrede, zodat we kunnen leven in een wereld van hoop en welvaart in plaats van een wereld die wordt gekenmerkt door ongelijkheid, haat en bloedvergieten. Met deze woorden dank ik oprecht al onze gasten die hier met ons deze avond aanwezig zijn om te luisteren naar wat ik wilde zeggen. Mijn excuses voor het feit dat ik zo lang heb gesproken, maar ik achtte het noodzakelijk om dat te doen gezien de preciaire staat waarin de wereld verkeert. Ik dank u en spreek nogmaals mijn oprechte waardering uit voor u allen. Hartelijk dank.

Referenties:

- [1] <https://www.jeffsachs.org/newspaper-articles/h29g9k7l7fymxp39yhzwx5f72ancr>
- [2] <https://twitter.com/BernieSanders/status/1754921738880593967?lang=en>

24/7 Islam Hotline:

085 0606 558

E-mail:

info@islamnu.nl

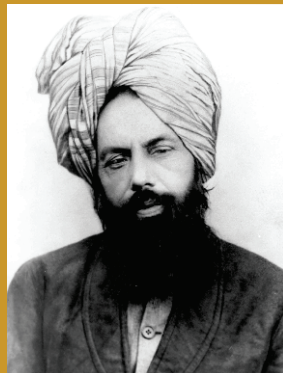
@AHMADIYYANL

Lees meer en download gratis
Wereldcrisis en de Weg Naar Vrede
via **bieb.islamnu.nl**

Over de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is een snelgroeiende hervormingsbeweging binnen de Islam met een ledenaantal van enkele tientallen miljoenen verdeeld over meer dan 200 landen. De gemeenschap is de enige islamitische organisatie die gelooft dat de langverwachte Messias en hervormer is verschenen in de persoon van Mirza Ghulam Ahmad uit Qadian (India). Ahmad beweerde de metaforische tweede komst van Jezus te zijn. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dat God Ahmad zond net als Hij Jezus zond, om een eind te maken aan religieuze oorlogen, het afkeuren van bloedvergieten en om moraliteit, gerechtigheid en vrede weer tot leven te roepen.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{AS} uit Qadian, de Beloofde Messias en Imam Mahdi.

Mobarak Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag

Baitul Afiyat Moskee
Siliciumstraat 3
1362 JC Almere

Baitul Mahmood
Termieterweg 14
1027 AZ Amsterdam

Baitunnoer
Groenelaantje 20
8072 DD Nunspeet

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Moslims die geloven in de Beloofde Messias en Imam Mahdi,
Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{AS} uit Qadian.